

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

"STRAŽA"

Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Karočina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 22.

Maribor, dne 24. februarja 1913.

Letuik V.

Zdravniški štrajk.

Nenavaden štrajk imamo v mariborskem okraju. Zdravniki štrajkajo, ne nasproti vsem bolnikom, ampak samo nasproti onim, ki so včlanjeni pri mariborski bolniški blagajni. V „Marburger Zeitung“ z dne 15. t. m. je zagledal beli dan oklic 27 zdravnikov iz Maribora, Zgornje Sv. Kungote, Sv. Lenarta, Št. Ilja in Cmureka, da zaradi nesporazumljenja organiziranih zdravnikov z bolniško blagajno, tako dolgo ne bodo dajali članom bolniške blagajne zdravniške pomoči, dokler se nesporazumljenja ne poravnajo.

Kako je prišlo do štrajka? Prejšnji zdravnik bolniške blagajne dr. Terč je obolet. Njegovim namestnikom do dobe, da se nastavi nov blagajniški zdravnik, je bil določen dr. Turšič. Že takrat se je iz časnikarskih notic videlo, da se v zdravniških krogih nekaj kuha. Organizirano zdravništvo bi ba je rado videlo, da je dr. Urbaček mlajši nastavljen namestnikom in definitivnim blagajniškim zdravnikom. To se ni zgodilo. Definitivnim zdravnikom mariborske bolniške blagajne je bil imenovan dr. Frid' rih iz Zidanega Mosta. Ali je že to imenovanje formalni razlog za štrajk, ali so se vsled tega imenovanja pojavila še druga nesporazumljenja, nam ni znano. Toda dejstvo je, da je v zvezi z imenovanjem novega zdravnika prišlo do konflikta z blagajno in do — zdravniškega štrajka.

In posledice tega štrajka? Mariborski člani te bolniške blagajne je morda ne čutijo zelo hudo, toda člani zunaj na deželi so silno udarjeni. Gredo po zdravnika, a on noče iti, ako se mu ne zagotovi še plača. Bolniki pridejo k njemu, a zdravnik jim pokaže vrata, ako mu ne zagotovijo sami plače. To je hudo, ako si bolan, imaš zdravnika pred nosom, a on te noče zdraviti, ker se je skregal s tvojo bolniško blagajno.

Mi vpoštevamo vsako organizacijo, vemo tudi, da organizacija mora imeti kot zadnje sredstvo štrajk na razpolago, toda najbolj previdna in oprezna mora biti s tem orožjem zdravniška organizacija, ker ne pridejo gmotne razmere v poštev, ampak življenje in zdravje ljudi, kar je več vredno, kot vsi

fabriški in drugi mrtvi kapitali. Na drugi strani pa je seveda tudi dolžnost vsake bolniške blagajne, ogibati se do skrajnosti vsega, kar bi moglo izzvati konflikte z zdravniki.

Ne vemo torej, kdo nosi izmed od obeh strank, zdravniške in bolniške, krivdo na štrajku, ki je v svojih posledicah strašen in globokosežen. Naloga, da to preiskuje, leži pri okrajnem glavarstvu mariborskem.

C. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru bi moralo že pred izbruhom štrajka posredovaje poseči vmes ter vse storiti, da se prepreči zadnji korak, ki so ga nameravali storiti zdravniki. Sedaj traja štrajk že pol meseca in nam se vsiljuje vprašanje, kaj dela c. kr. okrajno glavarstvo, da se nesporazumljenja še vedno ne razjasni in da ne nastanejo že zopet normalne razmere v področju okrajne blagajne?

V imenu bolnikov, v imenu humanitete zahtevamo, da c. kr. okrajno glavarstvo poseže vmes in naredi konec neznosnim razmeram, ki so nastale sedaj vsled konflikta zdravnikov z bolniško blagajno.

Pameten nasvet.

V četrtek, dne 20. t. m., je bil v Mariboru poznati dunajski vseučiliški docent dr. Ludo Hartmann. Govoril je, kakor smo že kratko poročali, na zborovanju „Freie Schule“ pri Götzu. Njegov govor se ni razlikoval prav po ničemur od že tolikokrat in tolikokrat premlelih, „protiklerikalnih“ plitvenosti in bi ga bil mesto dr. Hartmanna imel prav lahko kak navaden socijaldemokratski agitator z veliko nižjo šaržo, kot jo ima „učeni“ dr. Ludo. Samo en odstavek v govoru je bil, ki zasluži, da ga pribijemo nekoliko višje, manj mogoče radi njegove originalnosti, kakor radi dejstva, da je bil izgovorjen tukaj na meji. Dr. Hartmann je priporočal Nemcem, naj bi svoje narodno delo obrnili v večji meri kakor dosedaj na široke plasti lastnega naroda. Z očitnim migljajem na dosedanje prakso nemško-obrambne in napadalne dela je poudarjal, da je nujno potrebno, da bi se Nemci bolj brigali za kulturno povzdigo svojega lastnega ljudstva v zapuščenih alpskih pokrajinah, kakor pa da izmetavajo leto za letom milijone za po-

tujčenje tujega naroda. Prav primerno je naglašal, da daleč od vsake izobrazbe živeči zgornještajski nemški zapuščenici niso polnoveljavni člani nemškega naroda, ker ne poznajo njegove vsebine, njegovega bistva, njegove bogate notranjosti. Kulturnega dela med lastnim, mnogokje zanemarjenim narodom naj bi se Nemci bolj oprijeli, kakor to delajo do sedaj, to je bilo mnenje dr. Hartmanna. Mi se njegovemu naziranju pridružujemo. Kulturna omejenost nemških mas je zelo velika in brez samohvale lahko pribijemo, da je naše ljudstvo v vsakem oziru veliko zavednejše in razboritejše, kakor nemško. Če bi tedaj Nemci začeli skrbeti nekoliko bolj za prosveto lastnih ljudskih vrst, bi storili s tem samo nujno dolžnost. Dvomimo pa, da bodo poslušali Nemci dr. Ludo Hartmannov nasvet. Kakor kaže dosedanja praksa, Nemcem ni za kakovost in duševno izbrihtanost lastnega naroda, ampak samo za numerus. Da je to število veliko, pa so zadovoljni. Dr. Hartmann je tožil, da razni zapuščenici Nemci po naših Alpah niso pravi Nemci, ker o nemštvu nič ne vedo, da bi bilo najeminentnejše nemško kult. delo, če bi se razširilo njihovo duševno obzorje. Kaj bi še le rekel v svoj kulturni boj zaljubljeni dunajski židov, če bi mu predstavili par eksemplarjev spodnještajskega nemškutarstva? To so tudi člani velikega in mogočnega nemškega naroda, toda še veliko bolj pomilovanja vredni kot razni zgornještajski jokelni. O bistvu in notranji veličini nemškega naroda ne vedo ničesar, saj še nemški ne znajo in vir njihove kulturne narobrazbe je „Štajerc“, ki izhaja za to, da bi bili ljudje kolikor mogoče omejeni in zabiti. Čim nerazsodnejši so, tem bolje so kvalificirani za člane velikega nemškega naroda. Najbolji med njimi so celo oni, od katerih ti vdarja v obraz smrad zastrupljajočega — ptujskega šnopsa. Svetujemo dr. Hartmannu, da bi nekoliko študiral te člane svojega naroda in potem okrtal to sramoto nemškega prodiranja. Bilo bi to večje kulturno delo kot propaganda svobodne misli, kajti razmere, kakor vladajo na naših mejah in pa sredstva, s katerimi se širi tukaj nemštvo, so že več kot protikulturna, so nečastna in v nebo vpijoča sramota za prosvitljeni nemški narod.

PODLISTEK.

„O Zillertal“.

Potopisni spomini. Spisal A. Cilenšek.
(Dalje.)

S srčno željo, da si do dobra odpočijejo, sva nadaljevala strmo pot ter stopila slednjič skozi ozka in skalnata vrata v Zgornjo Eisbruško dolino (2000 metrov).

Pri samotni planšarski bajti odloživa težke nahrbtnike ter se spraviva nad malico iz prekaljene svinjetine, kruha in ledeno mrzle vode Eisbruškega potoka. Teknilo nama je izborno; Janko kar ni mogel prehvaliti domače štajerske svinjetine. Da bi vsaj nekoliko opravičil svoj dober tek, je v enomer ponavljal krilate turisticke besede:

„Lojze, le jejva, bova veliko lažje nosila.“

Toda ko prav natihoma privlečem svojo čedrico na dan ter jo pošteno nabašem in prižgem, vikne srdito:

„Seveda, ti moraš zopet kužiti ta krasen planinski vzduh; fej te bodi!“

„Janko, le kadiva, bova vsaj lažje nosila“, se mu naglo odrežem ter mu takoj privabim prijazen smehljaj na ogorelo lice.

Nekaj nebeškega je tak dulce far niente na visoki zeleni planini — svečana tihota, rajski mir obdaja samotnega potnika; rahlo šumenje potoka se dozdeva kakor tiha, uspavajoča pesmica — človek začne sanjati z odprtimi očmi ter nehote zahrepeni po večnem takem miru in počitku.

Ravnokar sem hotel že v drugič nabasati pipico, kar se Janko oglasi:

„Lojze, zdaj pač ne boš več lajšal svojega nahrbtnika — hajd na noge, čas je, da odrineva malo naprej! Pomni, da je Weißzintscharte še vedno 3020 metrov visoka in do Dunajske koče okraj nje je še celih pet ur napornega hoda!“

Brez ugovora pospravim pipico ter poberem z

Jankotom ostanke najine južine. Z vidno resignacijo na obrazih si oprtava zopet težke nahrbtnike, pograbiva cepina ter zmernih korakov nadaljujema svoj planinski pohod.

Kmalu se celo približava potoku, kojega še doloma krije trd sneg, ki leži ob pobočju Rötter Rufflana (2876 m); še par sto korakov in pred nama se razprostira na robu strme terase ležeča Eisbruška planina (2073 m). Pred seboj zagledava nekaj nizkih planšarskih bajt iz kamenja; takoj nad njimi je vse polno ogromnega nakopičenega skalovja, ki je v teku časa prigrmel raz Tschirnove (2329 m) raztrgan greben. Nekaj prav tolstih ščetincev naju radovedno ogleduje ter konečno pošteno nahruli. Ker se pa z Jankotom ne spuščava rada v prepir, urnih krač poletiva mimo ter jo udariva čez mostič na levo stran potoka. Pot se vije med velikimi skalami naglo navzgor; kmalu sva zopet na zeleni planini, kjer se pase mnogo lepe goveje živine in nekaj konjev. In še pred 11. uro stojiva ob samotnem Eisbruškem jezoru (2360 m). Podobno morskemu očesu leži srednjeveliko, temnozeleno jezerce ob vznožju Weißzintške škrbine. Ob vshodni njegovi strani pelje zaznamovana kozja stezica k najvišjim livadam Eisbruške planine ter se slednjič izgubi v strmih snežiščih imenovane škrbine.

Ko še motriva z zemljevidom v rokah nadaljno svojo pot, zagledava na desni strani, kakih 200 metrov nad seboj, precej veliko Edelrautino kočjo. Sicer sva vedela za to kočjo, toda nikakor nisva mislila, da je tako blizu jezera. Ta nenaden pogled na bližnjo kočjo je prav čudno vplival na obadva, tolsta nahrbtnika se nama kar naenkrat dozdevata neznosno težka, v želodeh pa začutiva neko čudno praznoto, akoravno še ni bilo bogve kako dolgo, kar sva južinala na planini; tudi sva bila prepričana, da bode vstop od kočje na veliko škrbino mnogo krajši in lažji.

Brez odlaganja kreneva na desno po dobro nadelani stezi navzgor; sedaj še le opaziva, da se zbi-

rajo nad nama hudourni oblaki, ki ne obetajo kaj prida; zato pospešiva korake. Jedva prekoračiva položno snežišče ter televadiva čez ogromne nakopičene skale, kar grozno zagrmí na desni visoko nad nama; izpod vrha 2992 m visoke Napf-Spitze se valje velike skale urnobesno navzdol, da se kar kadi; v par trenutkih razorjejo snežišče, katero sva ravnokar zapustila ter zginejo s silnim ropotom po strmih skalovju v Eisbruško jezero.

„Lojze“, se oglasi nekoliko zasopihani Janko, „ali ni škoda, da sva šla tako hitro; sedaj bi bila lahko pokazala, kateri od naju zna boljše skakati in plesati čardaš?“

„A tudi, kateri bi še imel zdajle celo glavo“, ga smeje zavrnem. „Veš, Janko, rajši plešem čardaš po tem-le skalovju — zlomim si k večjemu nogo ali roko, a tam bi pa šlo najbrže za glavo.“

Ob pol 12. uri stopiva v kočjo, ki stoji na 2543 m visoki Eisbruški škrbini. Postavila jo je dunajska alpinska družba „Edelraute“ leta 1908. Lepa stavba, ki je zunaj popolnoma obita s škodljivimi in znotraj okusno pokrita z deskami, ima v pritličju primerno kuhinjo z jedilno shrambo ter srednje-veliko obednico. Po stopnicah se pride v spalnice pod streho, ki so pa prav čedno opremljene s potrebnim pohištvo.

Pri svojem vstopu se pač nisva nadejala, da bova prenočila tukaj; hotela sva samo obedovati ter si nekoliko odpočiti, potem pa jo mahiniti čez Weißzintško škrbino v Dunajsko kočjo pod Hochfeilerjem. Toda ko sva navzočim trem udom dunajske alpinske družbe „Edelraute“ v prijaznem pogovoru razodela svojo nakano, so nama prav odločno odsvetovali, češ, da Dunajska kočja ni oskrbovana ter da brez ključa niti ne moreva v njo; zato tostranski turisti prenočujejo v Edelrautini koči ter gredo zarano na Hochfeiler, kamor se lahko pride v štirih urah.

Brez pomisleka se udava dobremu nasvetu — pogled skozi okna pa tudi ni bil bogve kako prijazen — začelo je pošteno snežiti.

(Dalje prihoj.)

Še enkrat „Naredbeni list“.

Iz učiteljskih krogov posvečujejo generalu Narodne stranke v spominsko knjigo te le vrste:

Ker naš tako zasloveli Vekoslav na shodih tako velepomembne Narodne stranke tako živo in navdušeno slika in povdarja neštevilne in velikodušne dobrote, katere nam kar vsipljejo naši nam silno naklonjeni sosedi Nemci, katere zato hvali in povzdiguje kot naše največje prijatelje in dobrotnike, ga opozarjamo tudi učitelji, katere je vodil tako dolgo časa s svojimi obljubami za nos, samo da bi mu delali pripravo in pomagali plačevati falitne časopise in pa druga podjetja, še na nekaj, česar dosedaj še ni omenjal na shodih, kar je pa tudi največjega pomena. Deželni šolski svet v Gradcu izdaja „Naredbeni list“ v dveh izdajah, od kojih je ena nemška, druga pa prinaša poleg nemških naredb tudi njihov slovenski prevod. Hudobni jeziki sicer trdijo, da je jezik v teh predstavah jako neokreten in poln pogreškov, kar pa po mnenju dr. Kukovca, ki se Nemcem ob pomankanju novodobnega Marka Pohlina na domačih tleh zahvali za vsako v Gradcu na novo skovano „pohlinovko“, seveda ne bo resnica, ampak se odlikuje ne le po svoji pravilnosti, temveč tudi po naravnosti klasično vzvišeni lepoti, kar pač dokazuje, da sodeluje pri izdajavi veleučen slovenski rodoljub. Po vsej pravici zahtevajo torej le-ti naši veliki dobrotniki, da si list naroča pri nas vsak krajni šolski svet in vsako šolsko vodstvo. Vkljub temu pa, da je list za naše šolstvo, kakor sploh za povzdigo narodne izobrazbe in zavednosti največjega pomena, je istemu naročnina le za 2 K višja, kakor nemški izdaji. Velečenjeni gospod Vekoslav, evo Vam tukaj dodatek k dokazom, kako dobroželjni, velikodušni in milostni so naši prijatelji Nemci in kako krivične so trditve vseh tistih političnih zasleplencev, ki se drznejo še Vam nasprotovati. Pričakujemo torej trdno, da bo naš vodja, veleslavni Vekoslav, na prihodnjem velikanskem shodu Narodne stranke, ki se naj priredi ali v „Pas'em“ ali v „Miš'em dolu“, o vsem tem temeljito in vsestransko razpravljal, ter naše velikodušne dobrotnike kazal v presvitlem sijaju, ob enem pa tudi zavrnil vse tiste klerikalce, ki vse neštete, od Nemcev sprejete dobrote razkričavajo kot krivice. Ko se mu bo to nedvomno in tudi nepobitno posrečilo, bo navzoča mnogobrojna množica njemu kot najodličnejšemu zastopniku in voditelju v zahvalo in v ponovitev svojega neomajnega zaupanja brez nehanja klicala: „Slava, slava, slava Tebi veleslavni, „vekoslavni“ Vekoslav Kukovec — na nemških bergljah!“

Naše prireditve.

Krčevina-Lajtersberg.

V prostorih Zadrúžne zveze v Mariboru se je večeraj dne 23. t. m. predpoldan vršilo zborovanje J. S. Z. za viničarje in drugo kmečko delavstvo v občini Krčevina-Lajtersberg. Obisk je bil zelo dober,

Ben Hur.

(Zgodovinski igrokaz iz Kristusovih časov s predigro in 8 slikami. Po romanu L. Wallace češki spisal O. FASTER. Predigra se vrši leta 24 po Kristusovem rojstvu, dejanje 8 let pozneje.

Predigra: Judovski narod je z veliko nevoljo prenašal rimsko nadvlado in se na vse mogoče načine skušal oprostiti rimskega suženjstva. Sovražstvo Judov proti ošabnim Rimljanom povzroči tudi razpor med nekdanjima najboljšima prijateljskima (Rimljanom Messalom in Judom Ben Hurjem. Ker se Messali ne posreči pridobiti Ben Hurja, sina slavne knežje rodbine Judov v Jeruzalemu za Rimljane, mu ta zagrozi z osveto. Ko prihaja rimski prokurator Valerius Gratus, naslednik Herodov, v Jeruzalem, opazuje tudi Ben Hur s svojo sestro Tirzo njegov prihod črez zid domače palače. Po nesrečnem naključju se odtrga skala na zidu in pade Valeriju Gratu na glavo. Messala obdolži Ben Hurja, da je hotel ubiti Valerija Grata in ta ga obsodi v kljub vsemu zatirjevanju, da je nedolžen, na suženjstvo na galejah. Njegovo mater in sestro vrže Messala in Valerius Gratus, ki sta bila dobra prijatelja, v ječo ter si razdelita premoženje knezov Hurov v cesarjevem imenu med sabo, palačo Hurov pa zapečatita.

I. slika: V hiši Simonida. Po smrti rimskega vojskovodje Kvinta Arija, ki je posinovil Ben Hurja iz hvaležnosti, da mu je rešil življenje v bitki z morškimi roparji, v kateri se je potopila ladija, na kateri je služil kot suženj-veslač, in mu zapustil vse svoje premoženje, se vrne Ben Hur, ki se je bil v zadnjih letih v Rimu izveščal v vojskovodstvu in atletstvu, v svojo domovino, da poišče svojo mater in sestro ter se maščuje za storjeno krivico. Pot ga vodi v Antiohijo, kjer vstopi v hišo bogatega trgovca Simonida, nekdanjega sužnja svojega očeta. Simonid ga sicer prijazno sprejme, vendar pa mu ne zaupa. Ker se Ben Hur ne more z ničim izkazati, da je res sin Hurov, zato naroči svojemu sužnju Maluhu, da ga skrbno zasleduje. V istem času se vrši v Antiohiji velika dirka, za katero išče Simonidov prijatelj, šejk Ilderim, ki se namerava udeležiti dirke s svojimi najboljšimi konji, voznika. Na Simonidovo priporočilo poveri šejk Ilderim to nalogo Ben Hurju, ki jo s tem večjem veseljem sprejme, ker je, kakor izve, njegov najboljši tekmeec njegov smrtni sovražnik —

zanimanje za to organizacijo v mariborski okolici očitno raste. O pomenu kmečko-delavske organizacije je govoril poslanec dr. Korošec. Izvolil se je nato pripravljalni odbor in dne 9. marca se vrši ob 8. uri zjutraj istotam ustanovni shod krčevinsko-lajtersberške skupine J. S. Z.

Ciršak.

Za kmečke delavce in viničarje ter za tovarniške delavce, uslužbence pri cirberški papirnici je priredila J. S. Z. večeraj dne 23. t. m. popoldne v Ciršaku pripravljalno zborovanje za cirberško skupino J. S. Z. Zborovanje se je vršilo v prostorih gostoljubne in prijazne hiše gospoda Hamra. Predsedoval je shodu župan Hauc. Govorila sta poslanec dr. Korošec in Žebot, na kar se je sestavil pripravljalni odbor. Dne 9. marca pa se vrši ustanovni shod cirberške skupine, oziroma plačalnice.

Po tem zborovanju se je še vršil politični shod, na katerem je dr. Korošec kot deželni poslanec tega okraja razpravljal o vzrokih obstrukcije. To poročilo so mnogoštevilni zborovalci vzeli z velikim navdušenjem na znanje ter izrekli poslancu svoje popolno zaupanje.

Videm.

Zborovanje S. K. Z. in občni zbor političnega društva „Sava“ na Vidmu ob Savi se je večeraj lepo izvršil. Obširne prostore hotela Kunej pri kolodvoru so zborovalci hitro napolnili. Predsedoval je podnačelnik „Save“, vrli župan gospod Planinc. Poročala sta poslanca Pišek in dr. Benkovič. Zborovalci so na predlog častitega gospoda Dobrška poslancema brez ugovora in z navdušenjem izrekli popolno zaupanje in odobravalji njiju delovanje. Pokazalo se je, da Videm je in ostane krepka trdnjava S. K. Z.

Sv. Lovrenc v Slov. goricah.

Četrty občni zbor našega katoliškega izobraževalnega društva je večeraj popoldne napolnil našo staro šolo z občinstvom, ki je prišlo v tolikem številu, da vsi v jako razsežni sobani niso našli niti prostora. Prav mnogoštevilno je bila zastopana mladina, pa tudi veliko naših vrlih mož je bilo navzočih.

Dr. Hohnjec, ki je pred štirimi leti govoril na ustanovnem zborovanju, je kot zastopnik S. K. S. Z. prišel tudi na ta občni zbor. Na podlagi pregovora: „Navzgor pogledj, naprej, navzad, če srečo bi dosegel rad“, je razpravljal o tem, da je treba gledati navzgor proti nebesom, gledati naprej, pa tudi v preteklost, če hočemo ubrati pravo pot skozi življenje. To velja za narod ravno tako, kakor za vsakega posameznika. Naša izobraževalna društva kažejo našemu ljudstvu to pot.

Sledila so običajna društvena poročila, ki pričajo o plodonosnem delovanju izobraževalnega društva. Govoril je še zastopnik Mladeniške zveze in ena mladenka je deklamirala pesem o „Kmečki hiši.“ Izvolil se je stari odbor.

Messala. V Simonidovi hiši spozna Ben Hur njegovo hčer Ester, do katere vzplamti v ljubezni.

II. slika: V Messalovi obednici. Messala popiva s svojimi prijatelji. Tekom pogovora, ki se suče o dirki, izve Messala za svojega tekmeca, v katerem na svojo največjo grozo spozna Ben Hurja, o katerem je mislil, da se je že davno potopil. Strah pred Ben Hurjevo osveto ga popolnoma zmede. Njegovo zmedenost porabi zviti Maluh, ki nabira stavo za Ben Hurja, da zastavi vse svoje premoženje na lastno zmago. Hči šejka Ilderima, Iras, s katero veže Messalo vez ljubezni, ga svari pred nevarnim tekmečem, ter poteži v njegovi slutnji. Poslušala je namreč na skrivaj pogovor svojega očeta s Simonidom in iz tega izvedela, da se tekmeec ne imenuje Arij, kakor se ga naziva, ampak Ben Hur. Da bi se iznebil Ben Hurja, najame Messala Iras, ki naj bi Ben Hurja, ako bi zmagal, zvalila v Idernejski grad, kjer naj bi ga podkupljeni rokoborilec Thord s svojim tovarišem Murrom ubil. Ob enem da Messala svojemu prijatelju Valeriju Gratu v Jeruzalemu napisati pismo, v katerem mu poroča, da se je nenadoma pojavil Ben Hur, ter ga prosi, da bi uničil njega in njegovega zaveznika šejka Ilderima.

III. slika: Palmov gaj ob reki Orontes. Šejk Ilderimovi sužnji so vjeli pismo, ki ga je poslal Messala v Jeruzalem po suhem in tudi prepis, ki ga je imel nesti sel v Jeruzalem po morju. Prepis pošlje šejk Ilderim naravnost cesarju v Rim ter ga tako opozori na lopovstva, ki sta jih uganjala Messala in Valerijo Gratus. Simonid, ki se je bil med tem neovržno prepričal, da je Ben Hur res sin njegovega nekdanjega gospodarja, mu izroči vse ogromno premoženje, ki ga je imel knez Hur v Antiohiji in ki ga je Simonid vključil temu, da so ga Rimljani z mučenjem hoteli prisiliti, da bi ga izdal, prikril in tako vestno opravljal, da je naraslo od 120 na 553 talentov. — Kljub ljubezni Ben Hurja do Ester ga zapeljuje Iras vendar pregovori, da ji obljubi priti k njej na idernejski grad.

IV. slika: V cirkusu. Ben Hur premaga Messalo ter ga povezi. Ko ga prineso vsega pohabljenega in krvavega iz cirkusa, mu poročajo njegovi prijatelji, da je cesar odstavil Valerija Grata.

V. slika: Na idernejskem gradu. Ben Hur vstopi skozi vrata, ki se sama za njim zapro. Takoj za njim vstopi Thord z Murro. Ko Ben Hur spozna

Druga vojska na Balkanu.

Zopet je poteklo nekaj dni balkanske vojske, a zgodilo se zopet ni nič posebnega odločilnega. Po pomanjkljivih poročilih iz bojišč je tam položaj nespremenjen. Poročila samo pravijo, da se Bolgari zlasti glede Odrina pripravljajo za odločilne korake. Vprašanje pa je, če bo sploh treba, da bo še prišlo do groznega krvoprelitja. Turčija, kateri se je njena protiakcija popolnoma ponesrečila, je povsem omagana in se bo bržčas udala bridki usodi ter sklenila mir po volji zmagovalcev.

V svetovno političnem položaju je nastopilo izdatno olahčanje, ker sta Rumunija in Bolgarija že sprejeli razsodbo velesil glede spornih točk, ki obstajajo med njima.

Odrin.

Položaj pred Odrinom je nespremenjen. Očitno se pripravlja bolgarsko-srbska oblegovalna armada na generalni naskok na trdnjavo, ker so spravili Bolgari pred Odrin nove artilerijske formacije s težkimi topovi: 4 nove baterije kalibra 15 cm ter tudi 11 poljskih havbic kalibra 12 cm in veliko število še drugih težkih topov najnovejšega kalibra, sistema Krupp, ki neprestano bljuvajo uničujoče granate na odrinske utrdbe. Da se pripravljajo v bolgarskem taboru na generalni naskok, je razvidno tudi iz dejstva, da nad Odrinom krožijo številni bolgarski zrakovplovci, naročeni deloma tudi v inozemstvu. Pred nekaj dnevi je padel ruski zrakovplovca Nikolai med odrinskimi utrdbami na tla ter je bil ujet od turške posadke.

Iz izpovedb beguncev iz Odrina, so granate bolgarskih topov utrdbe tako poškodovale in deloma tudi razrušile, da Odrin eventualnemu generalnemu naskoku ne bo mogel vspešno kljubovati. Padec Odrina je neizogiben.

Položaj pri Kataldži.

Položaj pred Kataldžo je nespremenjen. Umikanje desnega bolgarskega krila od kataldžinih utrdb je brezdvomno načrt velikopotezne bolgarske strategije.

Pred Bulairjem je položaj nespremenjen. O kakem večjem izkrcavanju turških vojaških čet ob obrežju Marmara morja ni nobenih vesti.

Svetovno-političen položaj.

Mednarodni politični položaj se je v poslednjih dneh glede perečih balkanskih vprašanj zdatno izboljšal. Rumunsko-bolgarski spor je dobil milejšo obliko, ker je Rumunsko v principu pritrdilo bolgarskem predlogu, da se obe državi glede rumunskih zahtev podvržeta razsodbi velesil. Med balkanskimi zveznimi državami in med Turčijo traja dalje vojno stanje. Do večjih in važnejših političnih in vojnih dogodkov ni prišlo. Na diplomatičnem polju se kažejo znamenja, da je Turčija pripravljena sprejeti posredovanje velesil, da bi prišlo do sklepa miru. Glede spornih točk o mejah bodoče Albanije se z vso goto-

v najetem morilecu svojega učitelja Thorda in ta v njem svojega učenca ter v dvoju ubije Murro, pa podkupi Thorda s 4000 sesterci, da ga pusti oditi. V obleki ubitega Murro zapusti Ben Hur grad in tako uide nastavljeni zanjki. Nato hiti v Jeruzalem, da poišče svojo mater in sestro.

VI. slika: V hiši Hurov v Jeruzalemu. Ben Hur se ves utrujen priplazi po noči do svoje hiše in na stopnicah zaspi. Tu ga najdete njegova mati Dina in sestra Tirza, toda ne upata se ga zbuditi, ker sta gobavi in se bojita ga okužiti ter potrti odideta. Amra, zvesta služkinja Hurov, sliši govorjenje pred vrati, stopi iz hiše, ki jo je bil dal cesar zopet odprti in najde tu na svojo največjo začudenje Ben Hurja. Ob enem se pojavi tudi Simonid, ki je bil hotel pred Ben Hurjem v Jeruzalem, da poišče Ben Hurjevo mater in sestro. Od njega izve Ben Hur, da je cesar preklical vse navedbe Valerija Grata in dal izpustiti tudi mater in sestro iz zaporja, da ste pa obe gobavi. Ob enem spomni Simonid Ben Hurja še njegove prisega, ki mu jo je dal, da žrtvuje življenje in premoženje bodočemu kralju Judov. „Napočil je čaš, da izpolniš prisego“, pravi Simonid, „bodoči kralj Judov hiti od Betanje mimo Betfage na čelu neštevilnih krdel v Jeruzalem.“

VII. slika: Jama gobavih v Betfagi. Potrta sedi mati Dina ob ravnokar umrli hčeri Tirzi, ko se pojavi Amra pred votlino. Zvesta služkinja tolaži svojo gospo in jo krepi v veri, da jo bo novi kralj ozdravil in obudil Tirzo k življenju. V tem trenutku jezdi Kristus mimo jame. „O gospod, nisem vredna, da bi se sklonil k svoji služabnici, toda reci le besedo in ozdravljeni bove“, zakliče Dina. Zarek božanstva padé na nje — Dina ozdravi — Tirza oživi.

VIII. slika: Slavnostna dvorana v palači Hurov. Ben Hur in Ester obhajata svojo poroko v krogu svojih starišev in prijateljev. Osveteželja Iras poskusi še enkrat lastnoročno umoriti Ben Hurja in maščevati Messalo. Od zadaj se priplazi k njemu, ko ravno pričakuje njenega očeta, ter ga hoče zabosti. Ben Hur jo prestreže in ji izvije bodalo, ko vstopi Ilderim s poročilom, da je njegov suženj umoril Messalo, na čega glavo je bila razpisana nagrada 1000 sesterecev. Ob mrtvem truplu Messale, ki ga prineso sužnji pred njo, prizna Iras očetu svojo ljubezen do Messale in vse svoje hudobne nakane, za kar jo Ilderim kaznuje s tem, da jo lastnoročno zabode.

vostjo pričakuje, da se bo mirnim potom dosegel sporazum med Avstrijo in Rusijo.

Rumunija in Bolgarija sprejmeta posredovanje veselil.

Oficijelna brzojavna agencija naznanja od merodajne strani, da sta Rumunija in Bolgarija že sprejeli posredovanja veselil. To je zelo ugodno znamenje za mir in znači velik uspeh evropske diplomacije. Vse velevalisti so postopale v popolnem soglasju, gre se samo še za to, če kaka posamezna velevalist v imenu vseh velevalisti nastopi. Napetost med Bolgarijo in Rumunijo je že preko svojega viška in se pričinja mirnejše razpoloženje. V Bolgariji je postala kompromisna struja močnejša in se Bolgarija odstopu Silistrije ne bo več upirala. To dejstvo je tem bolj razveseljivo, ker je ta razpor bil tudi vir napetosti med velevalistami.

Iz Pariza javljajo: Rumunija je izrekla željo, naj bi razsodišče, ki bo o njenem sporu z Bolgarijo razsojalo, ne bilo sestavljeno od zastopnikov vseh veselil, marveč le od zastopnika tako trozveze, kot od zastopnika tripelentente. Domneva se, da se bosta kot razsoditeljici imenovali Rusija in Italija. Razsodišče bo menda zborovalo v Londonu.

Nemčija, Avstrija in Balkan.

Ugledna angleška revija „Review of Reviews“ piše o vlogi, ki jo igra Nemčija nasproti Avstriji z ozirom na balkanske dogodke tako-le:

„Za nobeno veselilo ni bil poraz [Turčije tako težak udarec, kakor za Nemčijo. Ni tu samo čustvo, da so stavili denar na napačnega konja in sicer celo na tistega, ki so ga sami izvežbali, marveč tudi posledice so naravnost usodepolne. Danes se nahaja Nemčija v Evropi popolnoma izolirana. Obnovitev trozveze še v Berlinu sami smatrajo za samoprevvaro. Balkanska zveza je zaloputnila vrata v lice nemškemu prodiranju v Malo Azijo, Nemčija nima več v rokah ključa, ki bi ji odprl vrata. Interesi Italije so bližji balkanskim zaveznikom, kakor pa Avstriji, za katere politiko in metodo se pač odkritosrčno ne more navduševati noben res naroden Italijan. Avstrija sama, a tega nihče bolj ne ve, kakor cesar Viljem, jo ničla. Vsa težina Nemčije je torej sedaj vržena na tehnično miru in storilo se je vse, kar je bilo mogoče, da Avstrija opusti blazno agresivno akcijo proti Balkanski zvezi. Grenko je, se odredi politiki „Dranga nach Osten“, a še desetkrat bolj grenko bi bilo videti zaveznika, kako izkrvavi na bojišču. In to je pogibelj sedanjega časa. Gonjena od svojega oholega ponosa je prišla Avstrija tako daleč s svojimi grožnjami in izjavami glede na Srbijo, da je težko uvideti, kako se bo mogla iz situacije, ki jo je sama ustvarila, izvleči in ostati živa. Ne moremo trditi, da bi bil nemški kancelar ščuval Avstrijo, ko je rekel, da ji bo Nemčija prihitela na pomoč, „kadar zagrozi nevarnost njenemu obstanku.“ Sprejeti pomoč pod tako izpovedjo nevspeha, je pač nemogoče misliti...“

Albanci med seboj.

Provizorična vlada Izmail Kemala se prepira z Iso Boljetinacem, ki dela na svojo roko. Proti Kemalu se je vzdignil Hristo Leksi, kucovlah iz Agyrokastra, ki je kandidat katoličanov. Albanci v krajih, zasedenih od Srbov, so najmirnejši. Velik del Malisorov in Miriditov je na strani Srbije in Črnogore, in bi začeli z avtonomisti, ki stoje pod Skol begom, krvav boj, ako bi ga Srbi zaradi reda in miru ne preprečevali. Ko bodo Srbi del Albanije zapustili, se bodo Albanci začeli kar med seboj klati, da bo groza.

Češki kmetje hočejo obdelati Bolgarom polja.

Ukrajinski listi poročajo, da se je oglasilo že mnogo čeških kmetov, ki so pripravljene, obdelavati Bolgarom, ki so še vedno na bojišču, polja.

Turško nasilstvo proti časnikarju.

„Vossische Zeitung“ poroča, da so njenega vojnega poročevalca Turki v Gallipolu brez navedbe vzroka aretirali. Nemški poslanik v Carigradu je že posredoval pri turški vladi glede te neosnovane aretacije.

Najnovejša poročila.

Turška poročila pravijo, da so imeli Turki dne 20. in 21. t. m. velike vojne uspehe pred Skadrom. Baje se jim je posrečilo, da so si priborili nazaj še Bardanjol. Temu nasprotno se pa iz Cetinja uradno brzojavljia, da so vse te turške vesti le plod bujne turške domišljije.

Politični pregled.

Vstaja v Mehiki.

Mehiko, dne 23. februarja: Bivši predsednik republike Madero in bivši podpredsednik Juarez sta bila danes ustreljena. v trenutku, ko so ju hoteli odvesti v ječo.

Raznoterosti.

Iz politične službe. Okrajni glavar v Konjicah, Ernest pl. Lehmann, je imenovan namestniškim svetovalecem.

Dr. Foerster pride na Dunaj. Znani filozof in pedagog, vseučilišni profesor v Čurihu, dr. F. W. Foerster se je odzval vabilu dunajske univerze in ga je cesar imenoval za izvenrednega profesorja pedagogike na dunajski univerzi.

Odlikovanje. Cesar je podelil svetniku v ministstvu dr. Ivanu Žolgerju vitežki križec Leopoldovega reda.

Iz sodne službe. Za predsednika celjske okrožne sodnije je imenovan nadsvetnik graške deželne sodnije Adalbert Kocian. — Dvorni svetnik in dosednji predsednik celjskega okrožnega sodišča dr. M. Bouvier je imenovan za predsednika deželne sodnije v Celovcu.

Nadomestna deželnozborska volitev. Nadomestna deželnozborska volitev po umrlem dr. Vilfanu v mestni skupini Kamnik-Radovljica-Tržič se vrši dne 4. marca. S. L. S. kandidira primarija dr. Gregoriča, liberalci pa notarja Marinčeka v Tržiču.

„Stranka bogatašev.“ V neki številki „Slovenskega Naroda“ zadnjega tedna modruje nek liberallec, naj bi liberalna stranka opustila vsako misel na organizacijo nižjih slojev in naj bi se vrgla samo na organizacijo veleposestnikov, trgovcev in obrtnikov. Z drugimi besedami povedano, liberalna stranka naj bi postala stranka bogatašev. Umejemmo to mnenje liberalnega dopisnika, ker bi bilo itak treba, da bi skočili liberalcem na pomoč vsi, ki imajo kaj pod palcem, saj je njihovo gospodarstvo povsod falitno in na koncu. Že za glasilo „Narodni List“, ki ga pošiljajo v tujino, morajo zbirati podpore iz zelo sumljivih virov. Dvomimo samo, da bi se dala liberalna misel uresničiti, ker je preveč splošno znano načelo: pred liberalci pozor na žep!

Jermeni se podražijo za 10 odstotkov, tako so sklenili vsi avstrijski jermenarji, ker so se podražile tudi kože.

Za „Slovensko Stražo.“ Mohorjani pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah so harovali „Slovenski Straži“ po šentlenartski podružnici 2 K. — Za „Slovensko Stražo“ je nabrala gospodična M. Modrnjak v Mariboru lepo število obrabljenih poštinih znamk. — Istotako nam je poslal šestošolec Jakob Sturm veliko število lepo urejenih obrabljenih poštinih znamk. Obema nabirateljema prisrčna hvala.

Cena kavi je padla, kakor poročajo trgovski listi, prav znatno. Računi se namreč na jako ugodno letošnjo in prihodnjo letino, ki kaže kar najboljše vspehe.

Štajersko.

Maribor. Redni občni zbor Slovenskega trgovskega in obrtnega društva v Mariboru. Dne 15. t. m. je bilo naznanjeno v „Trgovskem Vestniku“, da se vrši dne 23. marca občni zbor našega društva; ker je to pomota, se preklicuje naznanilo ter se vrši občni zbor v nedeljo, dne 2. marca, ob 3. uri popoldne v restavraciji Narodnega doma. Ker bo tudi predavanje o dohodninskih napovedih in ako bo dovolj udeležencev, tudi pogovor o lani opuščeni trgovski in obrtni razstavi v Mariboru, zato se uljudno vabi notranje in zunanje člane in nečlane na obilen obisk. Po dovršenem vspredu svira tamburaška godba obrtnega društva.

Maribor. (Slovensko gledališče.) V nedeljo, 2. marca, predstava: „Ben Hur.“ Zgodovinska igra iz Kristusovih časov s predigro in osmimi slikami. Po romanu Ludovika Wallaceja, spisal Oton FASTER in prevel -KL-. Predigra: Na dvoru knezov Hurov v Jeruzalemu. I. slika: Dvorana trgovca Simonida v Antijohiji. II. slika: Obednica v Messalovi palači v Antijohiji. III. slika: Palmov gaj šejka Ilderima na obrežju reke Orontes. IV. slika: Pred antijohijskim cirkusom. V. slika: Na gradu Idernejskem pri Antijohiji. VI. slika: Na dvoru knezov Hurov v Jeruzalemu. VII. slika: V jami gobavih v Betfagi. VIII. slika: V slavnostni dvorani knezov Hurov v Jeruzalemu. Predigra se vrši okoli leta 20 po Kristusovem rojstvu, dejanje sedem let pozneje. — Sodeluje orkester Glasbenega društva. Blagajna se odpre ob pol 7. uri zvečer. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. — Prihodnja predstava v nedeljo, dne 16. sušca t. l. „Naš župnik, gospod Jakob“, ljudska igra v štirih dejanjih.

Ruše. Občinske volitve v naši občini so končane ter smo z novim odborom volili tudi celo zadovoljni. Naši socialdemokratečki in nemčurčki so zopet doživeli veličastno blamažo. Hoteli so priberlizgati z 16 eden z 1 glasom pa drugi v občinski odbor proti našim možem novega odbora, kateri imajo v tretjem razredu gospodje: Franc Toplak 77 glasov, Jakob Marin 59, Janez Ronjah 58, Štefan Bukovnik 57, namestnika Franc Repolusk 52, Fr. Glasar 51 glasov, kar je dokaz, da še ruška starodavna slovenska vas ni propadla v roke nemčurjev in socialdemokratov, kateri so izid volitve za III. razred nekako z težkim srcem sprejeli. Tudi prvi in pa drugi razred sta na dobrem stališču, ker se je tudi tam malo predelalo. Kratko malo rečeno: Ruše ostanejo v slovenskih rokah. Vam socialdemokratom in nemčurjem pa želimo takšne velikonočne praznike, kakoršne ste si sami izvolili. — Opazovalec.

Št. IIj v Slov. goricah. Včeraj je umrl v Dobrenju 75 let stari kmet Jakob Štingl. Rajni je bil vrla slovenska korenina. Stal je pri vseh volitvah zvesto na naši strani. Svetila vrlemu obmejnemu Slovencu veča luč!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Dobro, da Bog ne vsliši tako naglo želja naših liberalcev, ker bi na ta način že zdavnaj morali umreti vsi klerikalci; zlasti jim je sedaj trn v peti naš klerikalni gostilničar.

No, kar očito se pogovarjati v njegovi gostilni o njegovi bolezni in Bog ve kaj vse, je že skoraj preveč. Kar odkrito povemo, da nam je jako ljubo, -ako ne pridete več v našo gostilno nas napadati, ampak si ustanovite svoj hotel tam v tistem „močigradu“, ali pa vzamete na puč gostilno „Kaiserkrone.“

Dobruške toplice. Obče znani hišnik v toplicah Franc Mastnak, po domače Jurač, je v soboto, dne 22. t. m., v 68. letu svoje starosti umrl. Franc je služil v toplicah ravno 40 let. Znan je torej vsem, ki so dobruške toplice obiskali. Deželni odbor zgubi z Francem vestnega služabnika, mi Dobruščani pa značajnega moža, vriega narodnjaka in poštenega katoličana. Akoravno v deželni službi, je vsikdar brez strahu in obotavljanja izvršil svojo volilno pravico z veseljem in ponosom. Da bo deželni odbor družino tako zvestega svojega hišnika podpiral posebno z ozirom na to, da zapušča Franc vdovo s sedmimi otroci, od katerih sta le dva oskrbljena, je umevno. Še v nedeljo je bil naš Jurač pri službi božji, katere ni skoraj nikoli izpustil tudi po leti ne, akoravno je moral v toplicah biti, in v soboto ga je že Bog k sebi poklical. Zadele so ga zadnji čas marsikatera nesreče in te so ga menda potrle. N. v m. p.!

Ptuj. Kam ste djali križ? Na ptujskem lesenem mostu je doslej stal, kar je to pri mosteh sploh navada, v njega sredini lep križ. Pri zadnjem popraviljanju mosta pa je križ naenkrat izginil. Ali mestnim očetom ptujskim to krščansko znamenje tako mrzi, da so ga dali odstraniti? Ljudstvo pa nevoljno povprašuje: kam ste djali križ?

Ptuj. Kmet, poslušaj! V svoji seji dne 12. svečana t. l. so ptujski mestni očetje sklenili, da odslej ne sme noben kmet ali sploh človek iz dežele na našem ptujskem trgu več prodajati okajenega mesa in klobas in sicer iz zdravstvenih ozirov, kakor se dostavlja. Da se pri kupitji gode tu pa tam sleparstva, gotovo nihče ne dvomi; toda ali niso za to oblasti, da prestopnike kaznujejo? Gospodje mestni očetje ptujski, če hočete biti dosledni, sklenite še to le: Ker ptujska brozga, imenovan ptujski šnops, ki pa smrdi že po celem svetu, spravlja toliko ljudi ob zdravje in jih peha v nesrečo in prezgodnjo smrt, se s tem naroča, da odslej ne sme noben kmet ali človek iz dežele sploh kupiti več našega šnopsa! Najmanj tisočkrat več škode, kakor znabiti pokvarjeno meso, naredi ptujski šnops! „Štajerc“ bo seveda zopet pisal o neizrekljivi ljubezni Orniga in mestnih očetov do slovenskega ljudstva! O le tudi naprej še pridno prebirajmo „Štajerca“ in veselo luskajmo ta ptujski šnops, za naše mošnje pa bodo že skrbeli ptujski mestni očetje!

Ljutomer. V soboto, dne 22. t. m., so našli pri Gornji Radgoni v Muri vtopljenega ljutomerskega učitelja gospoda J. Karba. Nesrečnež je taval že več tednov okrog; gotovo se mu je omračil duh. Pogreb je bil v nedeljo, dne 23. t. m. Rajni je bil 51 let star ter izvrstna učiteljska moč. Zlasti je v dobrem spominu kot učitelj pri Sv. Križu, kjer je služboval res mnogo let. Posebna skrb mu je bila tam, pošiljati nadarjene učence v višje šole. Deloval je tudi na narodnem polju neustrašeno. Bil je ustanovnik in večletni odbornik bralnega društva pri Sv. Križu. Istotako je ustanovnik skoraj vseh gasilnih društev v križevski župniji. Pa tudi v Ljutomeru je bil vedno na narodnem braniku. Pogrešali ga bodo zelo pri narodnem delu. Bodi mu zemljaka lahka!

Artiče pri Brežicah. Iz zanesljive strani se poroča, da se v kratkem pri nas vpelje vozna pošta, ki je pa tudi nujno potrebna. Vso zadevo je seveda izposloval naš državni in deželni poslanec gospod dr. Ivan Benkovič ter mu ostanejo za njegov trud Artičani prav hvaležni.

Brežice. Brežiško katoliško slovensko izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 2. marca, ob 3. uri popoldne v veliki dvorani Narodnega doma gledališki igri „Pijavka“ ter „Rdeči nosovi.“ Nastopijo fantje. Vabimo vse prijatelje društva in poštene zabave k obilnejši udeležbi, kakor je navadno. Podpirajte blagi namen, ki ga ima to prekornostno društvo — izobrazba ljudstva. Na svidenje torej! — Odb.

Žetale. Tukajšnji učitelj gospod C. T. se je v četrtek, dne 20. t. m. v Gaberniku pri Rogaški Slatini ustrelil. Očividno je to storil v duševni zmedenosti, ki se je polagoma razvijala od časa, ko je padel s kolesom in se pobil na glavi. Zelo nesramno je torej, če nek liberalni tovariš nesrečnega pokojnika zvraca krivdo smrti na obstrukcijo. Ako so slabe gmotne razmere res kaj doprinesle k usodepolnemu koraku, potem bo o tem vedel največ povedati liberalni deželnozborski kandidat g. Berlisg.

Celje. Našim pridnim očencem zelo nagaja vodovod. Kako veselje je vladalo pred par leti, ko se je otvoril, češ, kako izborna je vse napravljeno, tam iz daljnega rezervoarja pri Vitanju pa skoz do Celja! Pa kmalu so se začeli kazati nedostatki. Tu je odpovedala pipa, tam se kujala cev. Ni še dolgo tega, ko je bilo Celje ves dan brez vode, zdaj pa zopet nekaj nagaja. Tri dni že odpiramo zastojne razne pipe in odvodnike, pa vode le ni in noče biti. Pri Vitanju je počila cev in Celjani si naj pomagajo kakor hočejo. Kako prav bi nam sedaj prišli oni številni vodnjaki, ki so jih v bahavosti in prevzetnosti tedaj zasuli kot nepotrebno starino, nekulturnih časov. A one redke, še preostale vodnjake pa oblegajo naše Celjanke, da je res neprijetno videti smolo celjskih mogoteev.

Loterijske številke.

Gr dec	19. februarja 1913	71	30	47	57	55
Linc	22. " "	49	8	20	3	79

Ugodna služba **cerkovnika in organista** za slovenski mej na Koroškem se odra tako. Proti senci in dobri čeljenici predloži. **zupnijski urad v Skočdolu p. Podravlje na Koroškem.** 41

Zelo ugodna prilika!

Proda se lepo posestvo, obstoječe iz velike hiše z gostilno in s prostori za trgovino mešanega blaga, veliko gospodarsko poslopje, dva lepa vrta za zelenjavo, okrog šest oralov zemlje prvega razreda, ob okrajni cesti tik Studenice. Proda se takoj vsled odpotovanja pod skrajno ugodnimi plačilnimi pogoji. Kapitala treba samo 8000 K, drugo lahko ostane. Natančneje se izve pri gospodu Kaiserju v Studenicih pri Poljčanah. 31

POTNIK,

ki ob skupe tudi t govce na dežeti, išče se proti dobri proviziji za jedino in namazno olje. — Ponudbe z referencami na poštni prelat 27 (edemindvalet) TRST, Piazza Giuseppina, 30

XXXXXXXXXX

Zastoni

dobe gostilničari nov in dober **GRAMOFON**; ravnen še tudi 15 dvojnih igralnih ploščic in 1000 komadov iglic. Natančneje poasnila daje **Jos. Küttner, Maribor** Koroška c. sta 17 2

Važno za ženine in neveste!

Zaradi prezidave moram izprazniti prostore, prodam torej **vsa pohištva** ni ko **pod lastno ceno**, kot elegantna **pohištva** za **spalne sobe** in **obednice**, elegantne **pisalne mize** itd. od najpreprostejše do najfinejše izpeljave. **Neverjetno poceni!**

Josip Kolarič, mizarski mojster
v Mariboru, Franc Jožefova cesta št. 9.

Slovenke! Agitirajte za naš list!

TISKARNA sv. CIRILA

Koroška cesta 5 MARIBOR

lastna hiša

Državni
telefon
št. 113

ima najboljše stroje, črkostavne stroje z lastnim električnim obratom, najnovejše črke in moderne obrobke ter se priporoča, da napravi vse v nje stroko spadajoče reči kakor:

časnike, knjige, brošure, računske sklepe, zadržna in društvena pravila, nadalje za posojilniške, občinske, šolske, župnijske in druge urade uradne zavitke z natisom in glave pri pismih, kakor tudi za obrtnike in trgovce, krčmarje, društva in zasebnike: pisma, ovitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, jedilnike, vabila, plesne rede, vsprejemnice, zaročna naznanila in pisma, vizitnice in napisnice, plakate in naznanilne cedulje itd.

Diplome za častne občane in ude društev v primerni velikosti in olepšavi. Parte in žalostinke v najlepši opravi.

Vsa naročila se najhitreje in ceno izvršujejo.

Pošta.
bran. št.
25010

Prodajalnica tiskarne sv. Cirila

priporoča svojo bogato zalogo vseh tiskovin potrebnih za župne, šolske in občinske urade, za posojilnice, odvetnike, notarje, društva in zasebnike. Priporoča tudi pisalne potrebščine, kakor, črnilo, peresa, svinčniki, radirke, ravnila, tintnike itd. Raznovrstni papir, kancelijski, pisemski v zavitkih, kasetah, papir za sekirice (notni papir). — Trgovske knjige v raznih velikostih. Spominske knjige (Poesie). Knjige za slike (Photographie-Album) itd. — Istotako se priporočajo raznovrstni molitveniki kakor:

Venec pobožnih molitev in sv. pesmi, Sveto opravilo, Malo sv. opravilo, Hodi za Kristusom, Hoja za Marijo, Marija žalostna mati, Družbine ali Dekliške bukvice, Ključek nebeški, Prijatelj otroški, Večna molitev na čast presv. R. Telesu, Šmarnice jeruzalemskega romarja, Ordo providendi. Premišljevanje o življenju našega Gospoda Jezusa Kristusa, Duhovni vrtec ali molitvenik za katol. mladež, Marija, mati dobrega sveta, Vrtec sv. devišstva itd. — V zalogi ima tudi raznovrstne druge knjige n. pr.: Katekizem o zakonu, Katoliška liturgika, Pobožni ministrant, Občna metafizika, Razlaga velikega katekizma, A. M. Slomška zbrani spisi, Obrednik za organiste, mali ročni Officium defunctorum, Sv. birma, Marijino življenje in druge. — Dobe se tudi križi, stenski, nikljasti leseni razne velikosti in cene. — Svetinjske iz aluminija, Srca Jez. in Mar., Naše ljube Gospé, Čistega Spočetja. Posebno se priporočajo svetinjske, ki se lahko nosijo namesto raznih škapulirjev, kakor tudi za Marijine družbe. Rožni venci, leseni in koščeni, kokus, biserni in srebrni po raznih cenah; tudi križci za rožne vence.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrirana zadruga z neomejeno zavezo.

Stolna ulica šte. 6 (med glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Hranilne vloge

se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadne po 4 $\frac{1}{2}$ %, proti tri mesečni odpovedi po 4 $\frac{1}{2}$ %. Orest se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice na razpolago (šek konto 97.078). Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo

le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5%, na vknjižbo sploh po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo in poroštvo po 5 $\frac{1}{2}$ % in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitve gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 K. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopold. in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne, izven praznikov. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajejo

in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. uri dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.